

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 463

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 29 iunie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 257 din 17 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.....	1-3		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
62. — Ordonanță de urgență pentru ratificarea acordurilor dintre Ministerul Sănătății și Familiei și Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei privind acordarea a două credite nerambursabile pentru combaterea HIV/SIDA și tuberculozei, semnate la Geneva la 6 iunie 2003.....			3-4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 257

din 17 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Marin Puciu în

Dosarul nr. 2.796/2002 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, întrucât consideră că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la ocrotirea proprietății private și la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ci constituie o sancțiune pentru nerespectarea unor dispoziții legale, în acest sens invocându-se jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.796/2002, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Marin Puciu într-o cauză civilă, având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 41 și 49 din Constituție. În esență, se arată că prin aplicarea acestor dispoziții de lege constructorul sancționat printr-un proces-verbal de contravenție este obligat să demoleze construcția edificată pe un teren proprietate privată, cu respectarea regulilor de urbanism în vigoare la acea dată, „deși din diverse motive nu a fost obținută autorizația de construcție”, ceea ce încalcă prevederile art. 41 din Constituție privitoare la dreptul persoanei de a dispune de proprietatea sa. Textele de lege criticate contravin și art. 49 din Constituție prin aceea că atingerea și limitarea dreptului de proprietate privată sunt „vădit disproporționate cu situația dată”, iar „aplicarea unei astfel de măsuri desființează practic dreptul de proprietate asupra unui imobil deja edificat”.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă consideră că excepția ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că „cele susținute de recurent prin excepția de neconstituționalitate vizează o chestiune ce ține de legalitate, iar nu de constituționalitate”, precum și că „prin ultima modificare a Legii nr. 50/1991, prin Legea nr. 453/2001, textul art. 25 conține un singur alineat în actuala reglementare, iar nu trei sau mai multe, astfel că excepția de neconstituționalitate ar trebui respinsă ca fiind lipsită de obiect”. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) lit. b), se arată că acestea „reprezintă tocmai o restricție legală, proporțională cu încălcarea comisă de o persoană prin edificarea unei construcții în condiții de nelegalitate și cu ignorarea unor sarcini puse de partea sa chiar printr-un text constituțional — art. 41 alin. (6) — și care-i revin în calitate de proprietar al terenului, ținând de respectarea Legii nr. 50/1991, asigurarea unei bune vecinătăți, protecția mediului etc.”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, în legătură cu invocarea încălcării art. 41 din Constituție, arată că regimul legal al construcțiilor nu are legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate, în măsura în care dobândirea sau exercitarea acestui drept se abate de la prevederile imperative ale legii.

În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea art. 49 din Constituție, arată că sancțiunea desființării construcțiilor realizate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege nu constituie o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate, ci instituie obligația de a construi în condiții corespunzătoare. În final, se menționează jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, republicată, sunt constituționale. În acest sens, în esență, se arată că, potrivit art. 41 din Constituție, invo-

cat chiar de autorul excepției, limitele și conținutul dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, iar nerespectarea este sancționată cu desființarea construcțiilor. Se invocă, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 593 din 9 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 aprilie 1998, și Decizia nr. 243 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 7 noiembrie 2002, precum și Decizia nr. VII din 20 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 19 februarie 2001, prin care Curtea Supremă de Justiție a statuat, cu valoare de aplicare și interpretare unitară a dispozițiilor Legii nr. 50/1991, republicată, că „obținerea autorizației de construire pe parcursul executării lucrărilor sau după finalizarea acestora nu poate avea ca efect înlăturarea caracterului ilicit al faptei, ci constituie doar o împrejurare ce poate fi avută în vedere numai la individualizarea sancțiunii contravenționale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi al căror conținut este următorul:

— Art. 25 alin. (3): *„Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară.”;*

— Art. 27 alin. (1) lit. b): *„În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 25 alin. (1), autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială s-a constatat contravenția va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz: [...] b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.”*

În opinia autorului excepției aceste prevederi contravin art. 41 și 49 din Constituție, prevederi potrivit cărora:

— Art. 41: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(6) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține:

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia sancțiunea desființării unei construcții, în temeiul prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, republicată, este contrară prevederilor constituționale ale art. 41 și 49, în condițiile în care construcția a fost edificată pe un teren proprietate privată și cu respectarea regulilor de urbanism în vigoare la data executării ei, dar fără autorizație de construcție.

Aspectul sub care sunt criticate dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 50/1991, republicată, a mai fost supus controlului de constituționalitate și Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 259 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Marin Puciu în Dosarul nr. 2.796/2002 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru ratificarea acordurilor dintre Ministerul Sănătății și Familiei și Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei privind acordarea a două credite nerambursabile pentru combaterea HIV/SIDA și tuberculozei, semnate la Geneva la 6 iunie 2003

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se ratifică Acordul încheiat la Geneva la Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei privind acordarea unui credit nerambursabil

pentru programul „Combaterea HIV/SIDA: un răspuns cuprinzător, coordonat, multisectorial în România“, în valoare de 21,801 milioane USD*).

Art. 2. — Se ratifică Acordul încheiat la Geneva la 6 iunie 2003 între Ministerul Sănătății și Familiei și Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei privind acordarea unui credit nerambursabil pentru programul „Combaterea tuberculozei: un răspuns cuprinzător, coordonat, multisectorial în România“, în valoare de 16,870 milioane USD*).

Art. 3. — Bunurile și serviciile achiziționate din țară sau importate, care fac obiectul programelor privind combaterea HIV/SIDA și tuberculozei în România, cu finanțare nerambursabilă de la Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei, sunt scutite de la plata taxelor vamale, a comisionului vamal și a taxei pe valoarea adăugată, indiferent dacă sunt achiziționate de Ministerul Sănătății sau de implementatori.

Art. 4. — Persoanele juridice române, fără scop patrimonial, contractate ca implementatori în cadrul programelor „Combaterea HIV/SIDA și tuberculozei: un răspuns cuprinzător, coordonat, multisectorial în România“, sunt exceptate de la plata impozitului pe profit pentru veniturile realizate din finanțarea din creditele nerambursabile de la Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei.

Art. 5. — În vederea asigurării coordonării, gestionării, implementării și monitorizării programelor „Combaterea HIV/SIDA și tuberculozei: un răspuns cuprinzător, coordonat, multisectorial în România“, precum și a continuității implementării Programului de reformă a sistemului sanitar, finanțat din împrumutul de la Banca Mondială, Unitatea de Management a Proiectului Băncii Mondiale din cadrul

Ministerului Sănătății, denumită în continuare *UMP*, se organizează, în condițiile solicitate de Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect, aprobată prin Legea nr. 172/2001.

Art. 6. — (1) *UMP* își va desfășura activitatea în cadrul Ministerului Sănătății, sub directa coordonare a ministrului sănătății, care va emite ordin pentru înființarea, organizarea și funcționarea acesteia, personalul din *UMP* fiind retribuit pe bază de contract individual de muncă.

(2) Personalul *UMP* selectat în conformitate cu procedurile solicitate de Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei va fi angajat prin semnarea contractelor cu ministrul sănătății, în calitatea sa de coordonator al programelor.

Art. 7. — Salariile personalului *UMP*, toate contribuțiile sociale, precum și impozitul pe salarii se vor achita de către *UMP* din fondurile acordate de Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei pentru programele „Combaterea HIV/SIDA și tuberculozei: un răspuns cuprinzător, coordonat, multisectorial în România“, în condițiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/1999, aprobată prin Legea nr. 172/2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Mircea Beuran

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

București, 25 iunie 2003.

Nr. 62.

*) Acordurile se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 bis abonament, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro